

זכר צנחנית למכירה

הל מחלקת מורחאירופה של משרד החוק, שבילה כמה שנים בקיבוץ זה. מעגן היה משק נאמן. משק זה נבחר על ידי משה שרת כשרצה למסור את הודעתו על פרשת קסטנר, מבלי להסתבך בחקירתו שתיועבר — בסכס שהופסק באופן טראגי על-ידי המטוס שנפל. היה זה אך מן הצדק לתת פרס מתאים למשק נאמן כזה.

האם חפרה

שולץ ורדין הפכיר את תכניתו לאם הצנחנית שלט כפר על-שם חנה סנש. ליד השלט יצטטו כמה ילדים, וכן אחיה ואמה של חנה סנש. להשלמת התמונה יובאו גם הוריו של הצנחן פרץ גולדשטיין, אשר לדעת השור פט בנימין הלוי הוסגר לידו הנאצים על-ידי קסטנר.

אלא שהתוכנית לא לקחה בחשבון את קט רינה סנש. היא נסערה, גינתה בחריפות את התרמית. איגנאק שולץ השתחחה בנימוס רב, עזב את דירתה.

אולם התוכנית יצאה לפועל. במשק הותקן השלט, כפר על-שם חנה סנש ופרץ גולדשטיין, ולידו הצטלמו הורי הצנחן, כמה חברות קיבוץ שחיבקו תינוקות בורודותיהן והחזיקו בידיהם כמה ילדים גדולים יותר.

מובן מאליו שעסקני האיחוד הצטלמו אף הם. כך זכה העולם לתצלום של ישראל רוי דולף קסטנר, איגנאק שולץ וידידיהם, ליד השלט ההיסטורי. הוא פורסם בהרחבה ב"אויקט", עתונו של ידיד קסטנר, ונשלח ל"יוצאי הונגריה בארצות-הברית. רק אדם אחד חסר בתצלום: אמה של חנה סנש.

חבר נכבד בקיבוץ

כך בא הכל על מקומו. קיבוץ מעגן זכה לאפסורפסים עשירים, שלא להם מייד בקשות-שנור שונות. הוא עשה זאת על ניירה-מכתבים הרשמי שלו, בו שכח לציין כי זהו "כפר על-שם חנה סנש ופרץ גולדשטיין".

אלא שהעולם קטן, וכמה הדים מן התרמית הגיעו אפילו לארצות-הברית. היה צורך להפיל את מכתב-ההסתווה הגדולה. השעורוריה הגדולה שצמדה לפרוץ נמנעה רק בגלל מק רה אחד: איגנאק שולץ, העד הראשי, מת. אולם היחסים בין הקיבוץ לבין קסטנר נת' הדקו, והוא הוכרו כחבר-נכבד במשק.

כשהגיש קסטנר השבוע משפט משלו נגד מלכיאל גרינוולד ופתח בסיכוב נוסף בקרב הגדול, יכול היה להיות בטוח, כי לפחות במקום אחד יש לו קבוצה של ידידים נאמנים, שלא יתנו ללהבה הקדושה לכבות.

שיעיד כי הוא מנציח את זכרה של הצנחנית. לשוא הזכירה קטרינה סנש, שהרי כבר קיים כפר כזה: משק יד-חנה מול טול-כרם, שמ קימיו, יוצאי הונגריה, קראוהו על שם הצנחנית. אולם יד-חנה, שהיתה אז חברה בקר בוך-המאוחז, היתה ידועה בשל נטיותיה ה"קומוניסטיות. שולץ לא רצה לתת לכפר טמא כזה 100 אלף ל"י.

גם הצעה שניה, לתת את הכסף לקיבוץ אשר חנה סנש עצמה היתה חברה בו, משק

צנחנית סנש שמה של גבורה=100 אלף

קיסריה, לא מצא חן בעיני שולץ. כי קיס' ריה שייכת לקיבוץ-המאוחז.

מעגן ל-100 אלף

שולדן ידע בדיוק למי יש להעביר את הכסף. בעמק הירדן קיים קיבוץ ושמו מעגן. היה זה קיבוץ מתאים מכל הבחינות: הוא היה שייך למפא"י, הוא הוקם על-ידי יוצאי הונגריה שהיו שייכים אף הם למפלגה זו, והוא היה מביצירעו של כל אותם עסי קנים שהתפרסמו כעבור זמן מה במשפט קסטנר.

מקיבוץ מעגן יצא אחיו של הלל דנציג, איש דבר, מעליו העיקריים של קסטנר. ממנו יצא יואל פלגי, איש אג'נז ששיחק תפקיד מרכזי באותו משפט. ממש כמו בן-צור, מנ' סמל המאזניים.

הוא גם מתכוון להציג את מועמדותו לכנסת הרביעית. כצעד ראשון הוציא המדינאי-בדרך בטאון דו-שבועי, בו הוכיח באותו ובמופתים כי "דודלה בין אביגדור הפולני מרחוב העיונים בפלונסק וצמרת מפלגת מפא"י, מטרתם היחידה היא שהעם לא ילך אחרי (צפת) ולתת אותי כלכימה. אם הם אינם מודים במה שאני מאשים אותם, אפשר להוריק להם זריקת אמת."

פנינה אחרת מתוך העתון הגדוש בסיפורים פורנוגרפיים: "ההבל בין הצנחני והספי רדי הוא, שאשכנזי בעל קרחת ומצורע הוא דוקטור וספרדי בעל קרחת ומצורע הוא פראנק פארך."

פנינה אחרת מתוך העתון הגדוש בסיפורים פורנוגרפיים: "ההבל בין הצנחני והספי רדי הוא, שאשכנזי בעל קרחת ומצורע הוא דוקטור וספרדי בעל קרחת ומצורע הוא פראנק פארך."

דרכי חיים כלב יד

שלמה המלך אימץ בשעתו את כל דמיונו העשיר כדי לקבוע למי שייך תינוק מסויים, עליו רבו שתי נשים. כדי לקבוע את שייכו' תו של כלבלב חיפאי היה צורך השבוע לא רק בשופט, כי גם באשכנזי ובעורכרדין.

צפתי מוכן לקבל למפלגתו את אדם, חוץ משופטים שופטים ותלמידי בית-ספר, ובתנאי שיביא עמו 14 צילומים: 12 בשביל ועדות המפלגה, אחת לפיקס-החבר ואחת למוסדות הפקוח המפלגתיים.

אשרי הנפרור שנדקו והצית לבבות אשרי הלהבה שבוערה בסתרי לבבות...

להבה שנדקקה על-ידי כותבת מלים אלה, הצנחנית חנה סנש, הוסיפה לבעור במקומות שונים. בין השאר בערה בלבבות יהודי הונגריה בארצות-הברית, שרצו להנציח את שמה. הם פנו לטוכנות היהודית. אחרי משאומתן ארוך ומייגע כתב לוי אשכול, כי גובר הסוכנות היהודית, להארי ברנשטיין מן המגבית היהודית המאוחדת, לאמור:

"בוה אני מאשר את התחייבותנו למגבית היהודית המאוחדת לקרוא לנקודת-התישבות בישראל על שם חנה סנש, אחרי שתודינו לי כזיבלתם את הסכום המלא של 100 אלף דולאר שאיחוד יהודי הונגריה בארצות-הברית הבטיח לתרום.

בנקודת-התישבות זו יהיה לפחות 40 יח"ר דות-דיוור, ועד כמה שזה אפשר ומעשי נשמח אם יגורו ביחידות-דיוור אלה בני ארצו של איחוד יהודי הונגריה."

סכומים עגומים

יום בהיר אחד הופיע גבר כבן 50, גבה-קומה ושופע-בריאות, בעל שער מכסיף קצוץ בנוסח אמריקה, בדירתה הצנועה של קטרינה סנש, אם הצנחנית, בנהד-שאנן ליד חיפה. שם הגבר היה איגנאק שולץ, והוא היה מזכיר האיחוד של יהודי הונגריה.

על שולץ התהלכו שמועות שונות. שועינדו עליו כי הוא גאון בענייני כספים. שמועה אחת אף אמרה שברח מסלובקיה כשבאמתח' תו סכום עגול שהיה שייך לאיגוד המקצועי שם. אולם הפעם עסק בסכום עגול אחר.

הסביר שולץ: יהודי הונגריה תרמו 100 אלף דולאר להקמת כפר על שם חנה, ועתה בא נציגם לארץ להיווכח מה נעשה בכסף זה. מאחר שלא נעשה שום דבר בכסף, היה צורך דחוף לעשות משהו מיד, כדי להוכיח כי הכסף הגיע למטרותיו.

כפר פוטיומקין

א מן הנמנע הוא כי שולץ קרא בנעוריו את הסיפור על הרוזן מבית פוטיומין קין, שרצה להוכיח לקיסרית הרוסית כי הקים כפרים פורחים בארצה. מאחר ששם כפר כזה לא הוקם, הקים הרוזן פישק' כי מרחק מה מן הכביש בתים עשויים מקרטון, שנראו מרחוק ככפרים אמיתיים. הוא סמך על הבוץ העמוק, שימנע בעד הקיסרית לרדת מן הכביש ולהסתכל בתפאורה מקרוב.

שולץ הציע עתה הצעה דומה: מאחר שלא הוקם שום כפר חדש על שם חנה סנש, ייתלה לפחות שלט על אחד הכפרים הקיימים.

ראה את צפורי ללא מספרו האישי. צפורי הסביר כי הוריו נספו להשתמש בסיכה להוצאת קוץ.

קבע בית הדין: המשטרה פעלה בקשר להאשמה הראשונה בצורה רשלנית ובלתי יעילה ואילו עכור העדר הסיכה שילם צפורי בשכר של יום עבודה. השוט, שהמשטרה לא הצליחה להרשיעו בפרט החשוב, הודיע מיד כי יגיש רעיון על הפרט הלא-חשוב.

דרכי אדם סמל המאזניים

אברהם צפתי (28), ארוך ובעל שיער מקורזל, קנה לו שם עולם כשניסה לפצוע את עצמו בסטן שהחזיר לבנין הכנסת הרא' שונה בתל-אביב. את חמשת השנים שחלפו מאז חילק צפתי בין בית-חול-לירות, כלא תל-מונז, חטיבה קרבית בצה"ל (ממנה נזרק כי עכור כמה חדשים, לדבריו, בשל התערבותו האישית של שר הבטחון) ומחנה עבודה ב' סדום, שם הצליח לחסוך כאלפיים לירות. השבוע חזר צפתי, המאמין כי דוד בן-גוריון הוא אויבו האישי המושבע, לזירה המדינית. הדרך: יסוד מפלגה בשם כנען עם

המשטרה, שהיא חיל מיוחד בשעת חירום, רשאית להקים בית דין צבאי לפי חוקי חצירום הבריטיים.

3000 טון. בתחילת שבוע זה הביאה חלקי מכוניות וסחורות שונות במשקל כולל של 2472 טון. אתה הביאה האונייה גם את פטר גרים.

גרים, ימאי ארי תכול-עיניים והוהב-שיער שאך מלאו לו 19 שנה, החליט להראות משהו מיוחד לפועלי הנמל היהודיים. הוא צייר את המשהו המיוחד במכחול עבה, וב צבע שחור על רקע האפור של חלון תאו. היה זה צלב קרס היטלראי.

שמינות יקרה. התוצאה לא אחרה לבוא. גרים נצער, הובא בפני השופטת מרים שטרסקמן. מאחר שאין חוק ישראלי האוסר לצייר צלב קרס, הואשם מעריצו הצעיר של היטלר בהתנהגות במקום ציבורי בצורה ה' עשויה לגרום להפרת השלום. "בורך כלל אני נורמלי", הסביר גרים, "אבל הפעם עשיתי שטות".

השופטת סברה אחרת. הציור על החלון לא היה, לדעתה, אלא פרי חינוך אנטישמי. "אני רק מצטערת שהחוק אינו מרשה לי לאסור את הנאשם יותר מ30 יום", סיכמה, כאשר עמדה א'ק ארין להפליג חזרה לגרמניה, ביקש הקברניט לשחרר את איש צוותו, הודיע כי יקבל את יעושו מידי שלטונות ארצו. אך השופטת עמדה בדעתה. פטר גרים ישלם את שכר השנאה עד תום.

נקמה בשוטרים

אברהם צפורי היה מדוכא. אולם לא די-נסיעה במכוננית שיטור בחברת צעירים זוכ-אה אותו; כשוטר נסע לא פעם בצורה זו. וכאנו נבע מן העובדה כי הפעם נסע ה' שוטר כעציר.

עוד לפני דקות ספורות שמר צפורי על הכניסה לאצטדיון רמת-גן, הגן עליו מפני מתפרצים שביקשו לחזות בתחרות הכדורגל בין מכבי תל-אביב לקבוצת אתלטיקו מבר זיל, מבלי לשלם תחילה עבור כרטיס.

בתחנה הואשם השוטר כחוק. תהליך שהיה מוכר לו היטב, אם כי מנקודת מבט שונה במקצת. האשמות: תביעת וקבלת שוחד תמורת מתן רשות כניסה לאצטדיון, הורדת מספרו האישי באותו פרק זמן.

סניגור שהאמין יידידיו של צפורי גיבאו לו שהיה ממושכת בבית-הסוהר — מן הצד הלא נכון של הסורגים. אך צפורי לא היה מוכן להיכנע. כאשר הופיע בפני בית-הדין הצבאי המשמעתי של המשטרה עמד לצדו סניגור שהאמין בקדקתו.

גדעון מרגלית, בעל הקומה הגבוהה וה' מבטא הגרוני החותך, ויתר על הבאת עדי הגנה, הסתפק בחקירת עדי התביעה. העדים: שלושה חילים שנשבעו כי ראו את הנאשם מלוש שעות תמורת רשות כניסה לאצטדיון. החקירה גילתה את האמת: השלושה ניש בעו להתנסק בצפורי לאחר שהלה מנע בעדם בכוח מלהתגנב למיגרש, אשר לסעיף ה' שני של ההאשמה, העיד סמל משטרה כי

הארץ

בסיסה השתתפו שרה-חוק הבריטי הארוזל מקימלן, שרה-חוק האמריקני ג'ון פוסטר דאלס, ורולאן די-מארג'רי, שייצג את צרפת בהצעת זינבה (על החשמת).

אליק מג, חיפה שרה-חוק הסובייטי, מולוטוב, המשיך להתאפק.

אנו חיים בשת-חירום, והיא מחייבת נקטת אמצעי-חירום, כדי להציל את ה' משק מצפירני האינפלציה (דבר).

אליק מג, חיפה לא חשוב הריח, העיקר לחיות איפה שווא.

ישראל ביקשה מארה"ב למכור לה 40 עד 40 מטוסי-קרב סילוניים (ידיעות אחרונות).

א. כהן, הרצליה...או לכל הפחות 40.

מסאת אורך הסרט (האדום והשחור) זמני ההצגות: 73.30 — 9.30 (הארץ).

מרדכי זן, תל-אביב אולי מוטב לקצץ מערכה אחת או שתיים?

אין חבר אנשים המגנבים יחד מהחיים תומורת (מתוך התוכניה של תזמורת קרומבי).

ג. גלעד, תל-אביב בהחלט לא!

אמריקאי ממוצע (צורך): 316 קלור יות ליום. הודי ממוצע: 1590 קלוריות (העולם הזה).

יום קלמר, באר-שבוע מתי מפליגה האונייה הבאה לבומביי?